

HÁBORÚS EKRÁNUNK

P A P J Ó Z S E F

Előbb egy kis bokszt,
Utána a szex
Kora hajnalig.
Az egyik vérrel,
A másik kéjjel
Adagoltatik.
Nincs más vízió:
Televízió
Sorjáz vért, vágyat.
Elbóbiskolok,
De felriadok –
Költ a gyalázat.

N A P B A N É Z Ő K

A N A P R Ó L

A Napnak holtbiztosan
rejtett napeleme van.
Gerjeszti önmagát.
Hibátlanul üzemel,
végzi feladatát:
ontja a fényt, meleget.
Habzsolják az emberek

s hálával és hódolattal
 így köszönnek: „Jó napot!”
 Fény fürdette nappalok
 rohangáló vizslái,
 kicsinyek és kamaszok,
 nélküle már nem is látunk:
 a Nap a mi játszótársunk.

BOLONDOZVA

Incselgünk
 a Nappal
 szertelen
 szavakkal.
 Így kérjük:
 Napocska,
 süssél a
 hasunkra!

NE A NAPBA

Ne a Napba,
 ne a Napba!
 Belém merülj,
 nézz magadba.
 Nézz szelíden
 a szemembe,
 ahogy én a
 te szemedbe.

SZEMEMBE NÉZZ

Vakít a Nap,
 elvakítja szemed.
 Szemembe nézz:
 a Napnál melegebb.
 Óvna téged
 híven és gyöngéden.
 Nem lész ilyet
 a földkerekségen.

FESSÜNK FELHŐT

Fessünk felhőt,
jó nagyot.
Takarja el
a Napot.
Ne süssön
a szemünkbe:
a tiédbe,
az enyémbé.

ÁRNYAS KERTÜNKBEN

1.

Könyvvél kezünkben
ülünk a kertben,
almafánk alatt.
Egymást figyeljük:
észre sem vesszük,
hogy tűz ránk a Nap.

2.

Ne a Napba,
szemembe nézz!
Itt a kertben
méh döngicsél,
lepke lebben.
Terem a méz . . .